

MIGNAĆ (1) *vb pf*

3 sg m con by mignął. ◇ [part praet act mignąwszy.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. migać.

1. *Ukazać się na małą chwilę w ruchu, przemknąć, błysnąć na moment: Augenblick. Mgnienie oka/ et by mignął. Momentum. Tempus minimum. Calag 45a.*

2. [Mrugnąć, znacząco poruszyć okiem:

Zwrot: »mignąć okiem [na kogo]«: A thedi Kaiphasz skynawssi albo mygnawssi okiem na Nikodema, aby mowił s Jozephem. SprChęd 128.]

Formacje współrdzenne cf MIGAĆ.

WG